

[Albertsen.]

interesse for den enkelte pensionist. Selve beløbsrammen er på årsbasis 300 mill. kr., men for indeværende finansår drejer det sig kun om ca. det halve, idet det er tanken, at det først skal have virkning fra 1. oktober, men det er alligevel så betydningsfulde beløb ikke mindst i disse såkaldte kulegravningstider, at man vel nok må standse op og kommentere det på en grundig måde.

For invalidepensionisternes vedkommende sker der det, at ud over de generelle forhøjelser ligesom for folkepensionisterne forhøjes invaliditetsbeløbet, bistands- og plejetillæggene samt invaliditetsydelse, idet de efter de gældende love er fastsat i forhold til grundbeløbet. Men ud fra samme konsekvens forhøjes samtidig erhvervsudlygthedsbeløbet med samme beløb som invaliditetsbeløbet. Det er alt sammen svarende til normal praksis, når vi i øvrigt ændrer grundbeløbene for invalidepensionisterne.

Omsat i kroner og øre for pensionisten eller pensionistægteparret skrumper det store millionbeløb jo betragteligt ind, da antallet, der skal dele de mange penge, er overordentlig stort, det er ca. 500.000-600.000. For et pensionistægtepar andrager forhøjelsen på årsbasis 528 kr. eller 44 kr. pr. måned, og pensionens grundbeløb bliver derefter 14.256 kr. pr. år. For den enlige pensionist andrager forhøjelsen 348 kr. på årsbasis eller 29 kr. pr. måned. Men samtidig forhøjes det tillæg, der ydes til pensionister, som kun har folkepensionen som eksistensgrundlag eller en smule derudover, det såkaldte pensionisttillæg, med 60 kr. til pensionistægtepar, så det på årsbasis bliver 3.936 kr. og for den enlige 2.028 kr.

I den seneste tids debat om folkepensionisternes forhold har det bl. a. været fremhævet, at mange over 67 år var i fuld beskæftigelse og dermed også fik fuld løn og oveni altså også den fulde folkepension. Det er for så vidt korrekt, at der findes et mindre antal 67-årige og derover, som har disse ekstragoder. I gode tider med mangel på arbejdskraft tror jeg, der er almindelig tilfredshed dermed og glæde derover, fordi det jo i realiteten medfører, at megen erfaring og megen ekspertise samt den nødvendige arbejdskraft bevares for erhvervslivet og dermed det danske samfund. Men for ikke at skabe forkerte forestillinger om antallet i

denne kategori, da det har spillet en vis rolle i den offentlige debat i det seneste, skal jeg nævne et par tal, som stammer fra socialforskningsinstituttets publikation nr. 39.

Den siger, at af de ca. 300.000 kvinder, der findes i denne kategori, er kun ca. 9 pct. beskæftiget, og for mændenes vedkommende, hvor det i alt drejer sig om 240.000, kan man højst regne med ca. 1/3; altså i realiteten beskedne tal i forhold til den samlede mængde. Så skal man også være opmærksom på, at disse tal skal ses i lyset af, at den statistiske opgørelse ikke falder helt sammen med materialet vedrørende vores aldersgrænser, idet vi jo har aldersgrænser, der afviger fra den form for inddeling, som Danmarks Statistik arbejder med.

Jeg har villet anføre disse oplysninger i relation til lovforslagene, fordi den seneste offentlige debat om folkepensionsudgifterne har givet anledning til, at mange har udtalt sympati for, at man skulle indskrænke personrammen for dem, der skal have folkepension, således at de fuldt erhvervsaktive eventuelt ikke kunne oppebære folkepensionens grundbeløb. Jeg skal ikke definitivt antaste betragtningen, men jeg har kun ønsket at bringe ind i billedet, hvad der fortjener at nævnes: at det drejer sig om en relativt begrænset gruppe, hvorved det beløb, man drøfter, også bliver ganske begrænset — og dertil kommer en række andre virkninger, invalidepension m. v. Jeg tror ikke, der kan herske tvivl om, at indførelse af smidigere og lempeligere overgangsregler med lettere adgang til førtidspension og en mere rimelig behandling af erhvervsindtægter ud over folkepensionen og en lempelse af de faste aldersgrænser med bedre muligheder for deltidsarbejdere beskæftiget på særlige værksteder vil kunne skabe en bedre atmosfære om hele overgangsproblematikken fra aktiv til pensionist. Konsekvenserne vil jo nok blive, at en del ældre vil forlade arbejdspladsen på et tidligere tidspunkt, og andre vil genindtræde eller forblive der længere, men det forekommer mig, at disse problemer er så vægtige og betydningsfulde, at der måske er anledning til, at et særligt udvalg kommer til at kigge på dem, hvis vi ikke fra anden side får et materiale i hænderne herom.

Vi vil gerne melde os fra socialdemokratiets side til åbent og fordomsfrit at drøfte